

1849
 8. attesångs Predikan
 på Pingstsdagen
 Text. Guds be på Pingst-
 dagen. I anledning
 af vår Kyrkts heli-
 ga Text, Måla vi på
 denna Gångs heli-
 ga stund givas Guds
 nåd betrakta. 1. Hvar
 från hvarnes den ande-
 ligen vinder? 2. Hvilken
 av oss har den
 andeligen vinder?
 3. Den helige ande
 verkningens första
 dag af den sargliga
 hvar. Mått den
 heliga Anden vinder
 blaga af oss alla
 som äro församla
 i bänken. Amen

1. Hvarifrån kommer
den helige ande, vinder
Ifrån Himmelen? Kom-
mer denna vind fram
ett mäktigt stoft v
der. Och denna vind
afsynlig, men känns
ty Balsam säger:
Mäktigt blå, kvast
det vill, och du hörs
dett näst, men du vet
ikke Hvarifrån
det kommer, eller kvast
det far. Den mäktiga
och starka vinder I
bläste på pringst
goss, var så stort, att
äfrån den atragna
kaper kunde höra
off förjande. Men
de kunde ikke be-

gripa hvarifrån
denna vinder il fram
kvast den far. Likasom
den stora kapen hade
förantat af detta vinder
Ifrån den äfrån den
stora kapen ännu i den
na dag förnimma, när
en Vårnadaad väk
se kommer ibland
palket men de kunna
ikke höriga, hvad det
är. Och likasom den
stora kapen, hade
förjundt goss
ge stögar, för att
se och gapa, så för-
jundt sig ännu
den stora kapen
för att se de gapa

När någon munnip
 bli rakt. Men de kom
 na inte begripa hvad
 det är: Ark liksom
 den stora kaperen
 blev förbluffad af
 hur det storkat
 rådet på jingest
 dagen, för blev af
 den den stora kaperen
 förbluffad, försä
 nad ark kaperen, när
 någon kastig raket
 se uppmanar sig
 Men det stas inte
 länge på, innan
 kaperen för sin
 ner, ty de följde
 in till den stora
 kaperen, att de som

tala med kaperen
 är fulla af fört
 ring. Men kaperen
 i synnerhet är stark
 vändigt: denna stora
 tillfångelä, bestar de
 uti, att ingen af de
 na replikens rife
 har kunnat förklara
 kvantiteterna. Andra
 drifto, bestar, eller
 hvad det var på en
 kraft, som kunde
 den att tala främ
 munde förstå. Men
 för tiden kan ingen
 vara sig att tala
 förklarande förstå
 på en kort stund
 men måste vara
 sig maktens

och med stor gläda
att läsa, förstå och
tala förbränd
språk.

2. Vilken verkkan
hade den andeliga
vinde på längs
gator? De blefvo
upfyllda af den
heliga Anden. Och
högade att tala
med många andra
tungan. Detta var
ett under, ja en
stora kaper i de
samma begrepp.
Sådana under äro
mera sällsynta
mycket sällsynta, men
de äro i sig allid

er användbara. Mer
kvar kvar, nu kvar
emot talande med
tungan, keftis uti
de riktiga talande
an för bättre
andamåls för och
nytt för allmänheten, och
samt att alla af sig
den predikans för
den som för predi-
ka för kan, talas
keftigt och rikligt
till för rikligt för
den bättre för
vänder för och på
nytt för allmänheten
verlden men
mer för att
app för predi-
ka för alla

vgs en själsfrukt
 dem; och hade apas-
 larnes varit här, skulle
 den stora vreden ha
 på skapen jagt det
 samna, som jag
 då: de äro fulla
 af förtvivlan. Ty
 vreden kan inte be-
 gripa Guds under
 verk: Men i skapen.
 Vreden dämpas All-
 del, gånget som
 andas, för kinnas
 och andas drifles.
 Men nu dämpas vreden
 den så som apas-
 tlen predikar om
 det stora vreden
 behaftigt der

tiden, då ingens vreden
 annat, äro att Christ-
 tunden var ett be-
 tydligt främmande.
 Men den här tiden
 Menas för att det, nu
 här tiden, för att
 nya tiden och under
 det, att bekräfta
 den nya tiden
 som redan varit
 träd i nära 2000
 år. Vi hafva nu
 bibeln och luthers
 och andra andeliga
 skrifter, som vilja
 af den sanna
 Christendommen, att
 vi bekräfta
 inga. De sanna
 Christenheten

vgs m. hjälsjuka
 dem; och hade apas-
 lague varit här, hade
 den stora världens
 som Kristus jagt det
 samma, som jag,
 då: de tro fullt
 af förtroende. Ty
 världen kan inte be-
 gripa Guds under,
 verk: Meniskans.
 Världen dömer All
 det, gånghet som
 andans, Guds Rikets,
 och andans drifte.
 Men nu dömer vad
 den så som apas-
 tlen predikast
 det som de stora
 bekänta och

tiden, då inget
 annat, än att Christ-
 tydningen var ett
 tryggt försäkring.
 Men den som tiden
 Måns, försäkring, nu
 har tiden, bekänt
 nya tiden och under
 för, att bekänt
 den nya tiden
 som redan varit
 tradd i nära 2000
 år. Vi hafva nu
 bekänt och Luthers
 och andra andliga
 spår, som vilja
 af den gamla
 Christendomens art
 och vi bekänt
 nya försäkring
 och försäkring

ingan predika
 till: väha uplyfta tiden
 som han att en på
 den uplysning han behöf
 ver af Guds ord. På
 välan. Om du läser
 bibeln med det andeli-
 katet: hjertat, så
 kan du få samma
 uplysning af bibeln
 som Paulus har sin
 användelse. Men
 man kan läsa
 bibeln skalmella
 men när djupheten
 uttydde skriftens
 för honom, så för
 han den uplysning
 som bibeln till
 de kristna var o

kättare, frägnare
 och vittnande, som
 kunde uttrycka med
 ett och frärd. Så gör
 det med bibel läsaren
 När han tar djupheten
 till skriftens fader och
 rådgifvare; men
 användningen av
 det till med Paulus
 När han blef fast
 på vägen till
 Damaskus. Då för
 han fram en näst
 som Jesus...
 som sade: Jag är
 Jesus, den som förföljer
 dig är friskt till
 denna mat vaden
 Då blef han fört
 blind, och sedan
 när han åter

Ännare, förkärn
 en rätt anseende
 uplysning af Gud
 och om han hade
 haft förmåga.

3. Christendommen
 förfrändades: sin
 första härjare
 af den blinda vett
 kapers, som ike kan
 de begripa, kunnat
 andasdrifte. och
 Graftlarnes pnediga
 vjicku helstas.
 Ty det heter, att
 som hje gjävel
 gick af den och
 fode dessa är o.
 fulla af förtvinn.

väl ^{Russ} ^{se} ^{fa}
 ut för vordet
 som an. Graftlarnes
 ranns fulla af förtvinn.
 Men vordet
 kanner ike att
 detta förtvinn
 är den Helige
 Andes vinn, som
 gör Bräddas
 gåfverna vettiga.
 Vordet kanner
 väl förfrända
 Christe härjunga
 för deras pnediga
 kaffjuka, och kat
 la dem för främmare
 kaffjuka och vilka
 andas. Men Chri

De barnungar
 bry sig inte om
 denna friad se
 utom Petrus
 håller en kraftig
 straffpredikan
 och håller dess
 församlade verk
 hvar för sin Mår-
 dare. I hvar en
 församling herrlig-
 heten, Herrens, och
 detta hvar en
 i gäst af åker-
 nighet. Många
 af denna Pe-
 tri straffpredi-

har ett flyg
 sitt hjerta, men
 dess stora hvar
 blifver församlad
 och församlad. Inte
 Mår i tro, att
 fastän 4000 sjä-
 lar blifva an-
 vända på sin
 gestadagen, och ett
 antal utgjorde
 Måna är en hvar
 dradel af den stora
 hvar, som de var
 församlad. På sa-
 dant sätt har
 den församla och
 befästande Christ-

tändaren börjat
 och på jann. era
 fall gränte
 den ark för skuta
 om det skall
 vara färdiggränd
 men för ett hem
 mig till en färd
 Christendoms, måtte
 Man fått genom
 ga Nader andning
 på sammanfall
 som besjungen
 De måtte gräta
 och jänna sig,
 när Frälsaren
 var död. De måtte
 höft kalla: att

och förtruffad. Man
 måtte komma: fjäla
 när, innan man
 trau längta efter
 frälsning; ingakom
 da god det på lät
 som Mänsken trau
 att bliwa fälig.
 Ty Frälsaren fä-
 ger: den som trau
 och träng och den
 vägen (i) som fä
 under till lifvet
 och på äro de
 som fämsa det.
 Gomar mycket
 budskapet må
 de Mänsken
 inga i lifvet.

Medan här jungas
 ne lägo: sijn ha-
 sammen. Men tige
 sine Trälfar, de
 död, drängde de be-
 ans, magt ära och
 rikedom: men
 De hade inget
 anfang och sijn
 haf, sijnhet.
 Men efter Trälfa-
 renn, här pusses
 de att alla der
 jontiska Uttråp
 gas flazo felt. Då
 blev det fang u för
 de. Men guds
 danna fang blef
 Något. Vårhet
 fanns verlden

Denas hjertan blef
 guds deorra
 fang förberede
 att emattaga en
 försnak af himne
 Åh glädje, när
 Trälfa renn vefade
 sig. Besvande för
 dem. Och är det
 nu för, att muni
 Åh, måtte prä
 detta fält, förber-
 de, att emattaga
 en försnak af den
 himmelska glädjen.
 då måtte det muni
 en spärkelig blind
 het och ett fäseligt
 Märke, att i vilka
 sig, att

Han nog blifva
 fahig med mindre
 gnåt och jammes
 eller med mindre
 andelig farg
 än Långängarne
 hade. Ty anskant
 vi ingenting för-
 tjens med vårt
 grubblande kamma
 vi dock ike någ-
 att endast de
 garne skulle
 kamma freda
 och värde på
 den nya fadelsen
 och vi skulle

pådas på nytt utan
 freda och värde.
 Luthers grubblade
 Långan tid, inre
 han kunde kamma
 till Trana och hade
 ike Luthers grubblit
 ja hade vi ännu
 i denna dag varit
 i Påfresbännet. Nej
 utan en farg fader
 är efter Guds fjerne
 han ingen kamma
 till ord fader och befun-
 de Trö. Utan freda
 och värde, han där
 nya minniskans
 ike pådag, och den
 fone mätte värdet
 för och förändring

gå före Tron. Men
 den som har en såd.
 Tro: pence kan, han
 har ingen ångest, han
 grubblas inte, han
 tröfles Alltid om
 sin salighet.
 Om någon skulle
 på ett flyg: fitt
 hjerta på Ringens
 Dag, skulle han
 också på den Heliga
 ande som är Gud,
 att tala med den
 gamla, som är den
 namn, att tala om
 Guds drömmar
 verk, och prekära

på Andra, ty det är
 Guds heliga
 Andas Kraft. Den
 som inte kan pre-
 dika, kan må gona
 sina på att Mässa
 andra på kyrkan
 Nu har den heliga
 Ande blivit
 bekräftad, och
 när på uttryck
 ifrån Luther
 kyrkan. Och nu
 skulle det bli
 en ny Ring
 dag, en ny Kraft
 ifrån Gud

att ges duala i
 väcka en fröjd
 vord. Ty ju de
 hela världens
 vta märker och en-
 dast i det landet
 gafon spines salu
 äfver, de på gjäls
 som äro beredde
 att gå ut i frän
 bekändamnet för
 att tjena Israels
 gud. Der spines
 salu i det landet
 gafon, hvar ett
 Israhel Barn lo-
 ammen!